

[Undervisningsministeren.]

vil jeg gerne give udtryk for, at jeg finder det forkert, at tjenestemænd under udøvelsen af deres tjeneste henviser til bestemte næringsdrivende. Så vidt er jeg enig med fru Lis Groes. Men når vi så kommer til det praktiske og til den konkrete situation, fru Lis Groes omtaler, ligger det måske nok knap så klart. Et dødsfald stiller vel næsten altid de pårørende i en vanskelig og ekstraordinær situation. De skal hurtigt tage stilling til mange praktiske ting, som de står fremmede over for, og det under omstændigheder, hvor de normalt vil være glade for en håndsrekning. Når det gælder dødsfald, hvor afdøde er indbragt til retsmedicinsk institut, er der ikke sjældent tale om særlig tragiske tilfælde. Jeg behøver blot at nævne f. eks. dødsfald ved selvmord eller pludselige dødsfald på gade og vej som følge af hjerteslag el. lign. eller som følge af trafikulykker. De pårørende er begribeligvis i sådanne tilfælde særlig stærkt belastet, og jeg vil dog gerne sætte et spørgsmålstegn ved, om princippet virkelig skal have lov at dominere så meget, at man i den situation bare henviser til at slå op i fagbogen under B.

Lis Groes: Ja, nu prøvede jeg selv i dag at slå op i fagbogen; det er overkommeligt, for der er ikke mere end 40 forskellige bedemænd her i byen, så det synes jeg i og for sig godt man kunne. Men hvis man gerne vil hjælpe, var der jo den mulighed, at man lavede en lille liste — det ville også være økonomisk overkommeligt. Jeg henstiller endnu en gang, at man søger at løse problemet.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Jeg skal ikke citere hele fagbogen, men når fru Lis Groes siger, at der kun er 40 — jeg har ikke talt dem (*Lis Groes:* Det har jeg!). Ja, det tvivler jeg ikke om, men så synes jeg jo nok, principperne efterhånden svinder ind. Hvis vi i stedet for at henvise til fagbogen, hvor der altså kun skulle være 40, skulle lave en liste, som jo også må rumme 40-50 navne, yder vi ikke den hjælp, de pågældende mennesker i den situation har brug for. Vi kan diskutere princippet, men det er at skyde spurve

med kanoner, hvis man ikke må have lov at hjælpe i en sådan rent praktisk sag.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 113) findes i tidenden sp. 5242, indfødsretsudvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 995).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 98 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om revalidering. (Om revaliderings- og forsorgsdirektoratet).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 107) findes i tidenden sp. 3337, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 973).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.